

<<< Natrag

Datum objave: 17.3.2013 Rubrika: Tema

STUDENTIMA TEHNIČKIH FAKULTETA VRATA SU SVUGDJE OTVORENA

Inženjeri lete van

Na burzi rada nema studenata s diplomom Tehničkog fakulteta u Rijeci, jer njima nije problem pronaći posao u Hrvatskoj, a još i prije u zemljama Europe, koje vape za strojariima, elektrotehničarima, brodograditeljima...

Ingrid ŠESTAN KUČIĆ, snimio P. FABIJAN

Strojarstvo, elektrotehnika, računalstvo i brodogradnja studijski su programi koje Hrvatski zavod za zapošljavanje preporuča budućim studentima za upis u idućoj akademskoj godini, jer riječ je o profilima stručnjaka kojih nema na burzi rada. Uz činjenicu da se radi o deficitarnim zanimanjima poveznica tih studijskih programa je i ustanova koja ih provodi, jer riječ je o programima Tehničkog fakulteta Sveučilišta u Rijeci.

Svojevrsan raritetni položaj te visokoškolske ustanove koji omogućuje direktan ulazak u svijet rada, što se ne može svrstati u hrvatsku svakodnevicu, doveo je do povećanja broja studenata te ustanove i popunjavanja upisne kvote doslovce do posljednjeg mjesta. Pojašnjavajući kako fakultet ove godine broji 266 studenata više nego lani, dekan prof. dr. Goran Turkalj, ističe da 45 posto studenata dolazi izvan Primorsko-goranske županije.

– Imamo jako veliki broj studenata iz cijele Hrvatske. Razlog tome – je što provodimo sustavnu kampanju upisa po Hrvatskoj, a jedan od razloga interesa je vjerojatno i činjenica da je Rijeka zanimljiv grad studentima iz unutrašnjosti. Veliki interes za naše studije vjerojatno se krije i u činjenici što naši studenti mogu raditi u svim europskim zemljama, a i Ministarstvo u posljednje vrijeme promovira studije koji omogućuju lakše zapošljavanje. Završeni studenti više nemaju onaj komfor da mogu živjeti kod roditelja nakon završetka obrazovanja ne radeći ništa pa je i to vjerojatno jedan od razloga interesa za naše programe, navodi prof. dr. Turkalj.

Industrija na umoru

No s obzirom na to da se riječka industrija baš i ne može ocijeniti razvojnou, a studenti te ustanove ne završavaju na burzi rada nameće se pitanje školuje li Tehnički fakultet stručnjake za inozemna tržišta. Pojašnjavajući kako u Rijeci ipak postoji puno malih tvrtki u kojima studenti mogu naći radno mjesto dekan ne odbacuje mogućnost da je povećani broj diplomanata koji odlaze izvan hrvatskih granica.

– Nemamo podatak koliko naših studenata odlazi u inozemstvo, ali s obzirom na to da je industrija na umoru, a nezaposlenih nema, jedina logična mogućnost je da ipak odlaze u inozemstvo. Međutim, brodogradnja u Rijeci nije samo »3. maj«, jer ima puno tvrtki koje se bave tim područjem. Također, treba naglasiti na brodogradnja nije samo brodogradnja, jer na izradi jednog broda rade i strojari i elektrotehničari i inženjeri brodogradnje. Dakle, ipak ima i kod nas mogućnosti za zaposlenje, kaže prof. dr. Turkalj.

Međutim najnovija generacija magistara inženjera tog fakulteta ipak svoju budućnost ne vidi u Hrvatskoj, jer kako kaže novopečeni magistar inženjer strojarstva Edvin Hasanbegović ljudi žele van, jer u Hrvatskoj nema perspektive.

Težak fakultet

Čistilište prve godine

Uz činjenicu da bi radije svoju budućnost ostvarili izvan hrvatskih granica nego u rodnom gradu ono oko čega se slažu svi studenti Tehničkog fakulteta je i da je riječ o teškim studijima koji iziskuju dosta truda, a najteža im je bila, suglasni su, prva godina.

– Na prvoj nas je godini bilo 120, a do zvanja prvostupnika došlo nas je samo tridesetak. Ta prva godina studija je najteža i studenti tada u najvećem broju odustaju, kaže Karahasanović.

Tvrđnje studenata da je prva godina selektivirajuća potvrđuje i dekan prof. dr. Goran Turkalj, a najveći je problem, kaže, niska razina znanja matematike.

– Upravo zbog toga, kako bismo smanjili »osipanje« studenata, ove smo godine uveli prije početka akademske godine tečaj matematike u trajanju od tjedan dana. Riječ je o besplatnoj edukaciji koju iduće godine planiramo

– Za ostvarivanje financijskih primanja uvjeti vani daleko su bolji. Moj je cilj otići u Njemačku. Što se tiče financija Njemačka je drugi svijet. Živio sam gore, znam jezik i nemam se namjeru vratiti. Možda se u nekim starim danima odlučim za povratak. Upisao sam Tehnički fakultet, jer to je jedini fakultet s perspektivom u Hrvatskoj. Svi upisuju ekonomiju i pravo i svi završe na birou. Ne mogu reći da fakultet nije bio težak, ali ako se uči može se, kaže Hasanbegović.

Ni njegovom kolegi pomisao na odlazak u inozemstvo nije mrska, a kako kaže Mario Bukša iako se još nije previše trudio oko pronalaska posla zna da to neće biti veliki problem.

– Diplomirao sam tek prije mjesec i pol pa nisam još pretjerano tražio posao. Međutim, znam da za moju struku to nije problem, jer svi su moji kolege našli posao i što je najvažnije svi imaju pristojne plaće. Zadovoljan sam odabirom fakulteta, ne samo zato što me ne čeka Zavod za zapošljavanje, već i zbog toga što me strojarstvo zanima i želja mi je naći posao u naftnoj kompaniji, ističe Bukša.

Njihova kolegica Iva Šimon kaže da bi se moglo reći da su današnja vremena takva da mladi razmišljaju o odlasku u inozemstvo.

– Slala sam molbe u Njemačku, Švedsku i Norvešku. No, tražila sam posao i kod nas, ali sve što mi se ponudilo nije mi odgovaralo prvenstveno zato što su mi nudili premalu plaću. Radije bih odabrala rad u inozemstvu nego u Hrvatskoj, jer mogućnosti su bolje i znanje se više cijeni. Ne bojim se da neću naći posao. U

provesti u trajanju od dva tjedna. Cilj nam je upisivati što kvalitetnije studente i da na konto toga imamo što veći izlaz. Želimo povećati broj završenih studenata, ali ne na uštrb kvalitete. Kriterije je lako spustiti, ali onda ćemo tržištu rada isporučivati loše inženjere. To utiče i na imidž fakulteta, a industrija neće dobiti ono što bi trebala imati, ističe dekan.

Milijun kuna u laboratorij

Iako dekan priznaje da bi suradnja gospodarstva i fakulteta mogla biti puno bolja, s obzirom na to da industrija nije u razvoju razina te suradnje ipak je zadovoljavajuća.

– Lani smo u odnosu na prethodnu godinu ostvarili 50 posto više prihoda od te suradnje. Zahvaljujući tome ove ćemo godine uložiti milijun kuna vlastitih sredstava u laboratorijsku opremu, a sve je to u cilju poboljšanja kvalitete nastave i dobivanja kvalitetnoga kadra, navodi prof. dr. Turkalj.

mojoj su obitelji svi strojari i zato sam odabrala ovaj studij, kaže Šimon.

Vlastita tvrtka

Straha od nepronalaska posla nema ni Elvis Karahasanović, koji pripada novoj generaciji prvostupnika inženjera strojarstva, jer iako nastavlja obrazovanje na diplomskom studiju već ima radno mjesto. Međutim, unatoč tome i on poput svojih kolega razmišlja o odlasku u inozemstvo.

– Vani su bolji uvjeti i veća zarada, a volio bih jednog dana imati vlastitu tvrtku. Nije lako raditi i studirati, jer ostaje malo slobodnog vremena, a ovo je težak fakultet koji zahtijeva dosta truda. Međutim, zadovoljan sam, zaključuje Karahasanović.

Uz sve studije Tehničkog fakulteta Hrvatski zavod za zapošljavanje za studente Primorsko-goranske županije preporuča i upis građevinarstva, rehabilitacije, logopedije, farmacije te socijalne pedagogije, a iako su prepreke za upisnu politiku od županije do županije različite ono što tržišta rada u svim županijama traže upravo su stručnjaci koje obrazuje riječki Tehnički fakultet.

© Copyright 2002 NOVI LIST d.d. Sva prava pridržana.

Engine design by
NetCom